

РЕШЕНИЕ

№ 4

гр. София, 02.01.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43
състав, в публично заседание на 04.12.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова, като разгледа дело номер **9751** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал. 2 от Данъчно – осигурителния процесуален кодекс (ДОПК), във вр. с чл. 121 ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], ет. 3, офис 337, чрез упълномощения процесуален представител адв. И. П. Т. срещу решение № ПО-71/20.09.2013г. на директор на ТД на НАП - С., с което е оставена без уважение жалбата му срещу постановление с изх. № 4065 от 28.08.2013г. за налагане на предварителни обезпечителни мерки, издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП – С..

С жалбата се иска отмяна на постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки, на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК като неправилно. Жалбоподателят прави възражение, че не са налице предпоставките за обезпечаване на вземането, а именно, че събирането на бъдещите публични задължения няма да бъде затруднено. Мотивира се с обстоятелството, че притежава пет броя жилищни недвижими имоти на територията на [населено място] върху които е наложена възбрана от [фирма], която счита, че по реда на привилегиите е след публичните вземания. Оспорва по същество дължимостта на бъдещите публични вземания като твърди, че не са налице предпоставките на чл. 177, ал. 3, т. 2 от ЗДДС. Също така възражава, че не са спазени изискванията на чл. 121, ал. 3 от ДОПК и е следвало обезпечението да се наложи върху дълготрайните материални активи на данъчно задълженото лице, а не върху ликвидните парични средства, необходими за довършване на строителството и обзавеждане на жилищата.

Ответникът - директорът на ТД на НАП – С., чрез упълномощения си процесуален представител юрисконсулт К. поддържа становище за неоснователност на жалбата. Счита, че правилно е наложена обезпечителна мярка заповор на банковите сметки. Дружеството не е представило пред публичния изпълнител доказателства за активи и не е посочило върху кои имоти иска да бъде наложена възбрана, нито е направено искане за замяна на обезпечителната мярка. Прави искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

С. градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител за участие в производството и не дава заключение по предявеното оспорване.

Административен съд София - град, Първо отделение, 43-ти състав, като обсъди доводите на страните и доказателствата по делото, намира за установено от фактическа страна следното:

Със ЗВР № 1306373/10.07.2013г., издадена от орган по приходите при ТД на НАП – С. е възложено извършване на ревизия на [фирма] по ЗДДС за периода от 01.07.2012г. до 31.07.2012г. В хода на ревизионното производство е направено мотивирано искане за предварително обезпечаване на задълженията чрез налагане на предварителна обезпечителна мярка. В искането е посочено, че размерът на бъдещите публични задължения е определен на 73 918,49 лева главница и лихва към 01.08.2013г. в размер на 7285,25 лева. Изложени са мотиви, че ревизираното лице има собствени недвижими имоти, върху които са вписани възбрани от ЧСИ М. Б.. Възбраните са вписани по изпълнително дело № 20118380406456 на ЧСИ М. Б. по молба на [фирма] за изплащане на парично обезщетение в размер на 12 040 345, 25 лева. Ревизираното лице има задължения към кредитори/доставчици и трети лица в размер на 392 757,01 лева.

С постановление № 4065/28.08.2013г. (ПНПОМ) на публичен изпълнител при ТД на НАП – С. е наложен заповор върху налични и постъпващи суми в размер на 81 203,74 лева по всички банкови сметки на [фирма], находящи се в ТБ [фирма]. Заповорното съобщение е връчено на 30.08.2013г. на ТБ [фирма]. Постановлението е обжалвано по административен ред и потвърдено с решение № ПО-71/20.09.2013г. на директора на ТД на НАП - С.

В хода на съдебното производство е представена справка от имотния регистър на Служба по вписванията [населено място], от която е видно, че вписаните тежести върху имотите не са заличени.

Нито в хода на административното производство, нито в хода на съдебното производство, [фирма] е представило обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция и не е поискало замяна на наложените обезпечителни мерки.

При така установеното от фактическа страна Административен съд София – град, Първо отделение, 43 - ти състав, направи следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена от надлежна страна – адресат на оспореното решение, имаща право и интерес от обжалването, в срока по чл. 197, ал. 2 ДОПК и е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспореното решение, съдът намира, че то е издадено от компетентния административен орган съгласно чл. 197, ал. 1 ДОПК и в рамките на неговите правомощия, при правилно приложение на материалния закон и административнопроизводствените правила и е

съобразен с целта на закона.

Съгласно чл. 197, ал. 3 ДОПК, съдът отменя наложената обезпечителна мярка в следните хипотези: 1. ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа; 2. ако не съществува изпълнително основание и 3. ако не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 ДОПК и чл. 195, ал. 5 ДОПК.

Видно от установеното от фактическа страна, нито в хода на административното производство, нито в хода на съдебното производство, [фирма] е представило обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция и не е поискало замяна на наложените обезпечителни мерки, поради което контролът на съда следва да се ограничи до извършване на преценка относно спазването на изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 ДОПК.

Съгласно чл. 121, ал. 1 ДОПК в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. В случая обезпечителната мярка е наложена в хода на висящо ревизионно производство, възложено със ЗВР № 1306373/10.07.2013г., издадена от орган по приходите при ТД на НАП – С.. Спорната обезпечителна мярка е наложена чрез заповед върху налични и постъпващи суми по посочените в ПНПОМ банкови сметки. На първо място, както по-горе се посочи, безспорно е, че жалбоподателят не е представил надлежно обезпечение в пари и безусловна и неотменяема банкова гаранция. По делото не са събрани и доказателства, от които да се установи, че е представил и надлежно обезпечение - държавни ценни книжа. Данъчно-осигурителният процесуален кодекс изчерпателно сочи видовете обезпечение, при представянето на които съдът отменя наложената обезпечителна мярка (чл. 197, ал. 3 ДОПК). Нормата е императивна и не дава свобода на преценка на съда, но само в случай на представяне на обезпечение от вида на тези, изброени в нея. Поради това, съдът намира, че първата предвидена в закона хипотеза, при наличието на която съдът отменя наложената обезпечителна мярка, не е налице в настоящия случай.

На следващо място, съдът счита, че са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 ДОПК, във вр. с чл. 121, ал. 3 ДОПК от публичния изпълнител. В хода на извършваната на [фирма] ревизия е направено мотивирано искане от орган по приходите до публичния изпълнител за налагането на предварителни обезпечителни мерки. Видно от него то има за цел именно предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. При предприемането на действия по предварително обезпечение публичният изпълнител действа при условията на обвързана компетентност по отношение на предполагаемия размер на бъдещите задължения и се ползва от преценката на ревизиращия орган. Преценката, която прави публичният изпълнител е само досежно това дали действително ще бъде невъзможно събирането на бъдещите публични вземания. Той не може да контролира и проверява предположението на ревизиращия орган относно евентуалния размер на бъдещите задължения. Възраженията на жалбоподателя в тази

насока са неоснователни. В настоящия случай, след като е взел предвид размера на предполагаемото публично вземане, посочен му от органа по приходите в размер на 73 918.49 лева главница и лихва към 01.08.2013г. в размер на 7285.25 лева, обстоятелството, че са наложени възбрани върху собствени недвижими имоти в полза на [фирма] за изплащане на парично обезщетение в размер на 12 040 345. 25 лева, наличието на задължения към кредитори/доставчици и трети лица в размер на 392 757.01 лева, публичният изпълнител е издал спорното ПНПОМ. Неоснователни са изложените възражения от дружеството – жалбоподател, че налагането на запора върху посочените в ПНПОМ банкови сметки е направено в противоречие с чл. 121, ал. 1 от ДОПК, тъй като публичният изпълнител е изложил мотиви относно преценката си, че известните активи на дружеството не могат да послужат за обезпечаване на евентуалните публични задължения поради наложени върху тях тежести. В хода на съдебното производство дружеството – жалбоподател не установява, че притежава други активи, свободни от тежести (изцяло или частично), но достатъчни за обезпечаване на предполагаемите публични задължения, върху които да се наложи обезпечение, нито са представени доказателства за тяхната стойност. Обжалваното ПНПОМ съдържа подробно изброяване на всички обстоятелства, мотивирали публичния изпълнител да наложи предварителната обезпечителна мярка. Преценката за затрудненото събиране на предполагаемите вземания е направена след анализ на състоянието на ревизираното лице. Спазено е изискването за съразмерност на наложените обезпечителни мерки и размера на обезпечението. Съдът намира, че доводите, направени в жалбата за нарушение на чл. 121, ал. 1 от ДОПК са неоснователни.

По отношение на възражението по чл. 121, ал. 3 от ДОПК, съдът счита, че то също е неоснователно. Не са представени доказателства, че запорираните сметки са единствените банкови сметки на [фирма]. Следва да се има предвид, че не съществува пречка по запорираните сметки на [фирма] да постъпват суми от негови контрагенти, като няма ограничение дружеството да направи искане за разрешение да ползва определен процент от постъпилите и постъпващи суми за неотложни плащания, включително и свързани с основната дейност. Безспорно жалбоподателят има възможността да иска замяна, в случай че е налице имущество и активи, които могат да послужат за обезпечаване на евентуалните бъдещи задължения. Доказателства за такова имущество и активи в производството пред съда не са представени.

По така изложените съображения оспорването по жалбата срещу решението на директора на ТД на НАП – С. е неоснователно и следва да бъде отхвърлено. Решението е законосъобразно, като постановено от компетентния административен орган съгласно чл. 197, ал. 1 ДОПК и в рамките на неговите правомощия, при правилно приложение на материалния закон и административнопроизводствените правила и е съобразен с целта на закона. То не страда от твърдяните от дружеството – жалбоподател пороци. Възможното установяване на задължения в очаквания размер е обстоятелство, което обуславя наличието на обезпечителна нужда. Спазени са законовите изисквания и наложените обезпечителни мерки целят гарантиране интереса на държавата като кредитор на публични вземания.

С оглед изхода на правния спор, направеното искане за присъждане на разноски на ответника по жалбата е основателно в размер на 1037 лева, определен по реда на чл. 8 във връзка с чл. 7, ал. 5 във връзка с ал. 2, т. 4 от Наредба № 1 от

09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Воден от горното, на основание чл. 197, ал. 2 и ал. 4 ДОПК и чл. 161, ал. 1 от ДОПК Административен съд София - град, Първо отделение, 43 - ти състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ оспорването на решение № ПО-71/20.09.2013г. на директор на ТД на НАП – С. и на потвърденото с него постановление с изх. № 4065 от 28.08.2013г. за налагане на предварителни обезпечителни мерки, издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП – С. по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], ет. 3, офис 337.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], ет. 3, офис 337 да заплати на ТД на НАП – С. сумата от 1037 (хиляда тридесет и седем) лева, представляваща разноски за съдебното производство.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: